

ZOFIA KRASSOWSKA „ZULA”

ur. 5.05.1946 w Gdyni, zm. 5.03.2021 w Warszawie, członek zwyczajny Speleoklubu Warszawskiego (numer znaczka: 62)

Zula do Klubu przyszła w 1965 roku razem ze swoimi szkolnymi przyjaciółkami – Elżbietą Bagniewską „Bagnieszczanką”, Marią Ruksztó „Rukszcianką” oraz Anną Gołotą „Gołocianką”. Stanowiły tzw. „silną czwórkę”. W latach 1968-1974 pełniła przez trzy kadencje funkcję skarbniczki Zarządu SW. Kierowała też bazą wielu tatrzańskich wypraw

klubowych. Stan zdrowia (postępujący powoli RZS) nie pozwalał Zuli na zbyt intensywne akcje jaskiniowe. W pierwszej połowie lat 70-tych XX w. towarzyszyła Jankowi Rudnickiemu badającemu rozwój form krasowych nadmorskich rejonów Włoch, a w 1983 roku wzięła udział w trekkingu po

Nepalu, do sanktuarium Annapurny nie zdołała jednak dojść. Błyskotliwy umysł, cięty dowcip, dusza towarzystwa – to cechy Zuli. Ale także głęboka wiara i patriotyzm, wiedza historyczna. Zosia ukończyła Wydział Romanistyki na Uniwersytecie Warszawskim. Pracowała m.in. w Instytucie Urbanistyki i Architektury, potem jako sekretarka Komitetu Doradczego przy Lechu Wałęsie. Była następnie sekretarką premiera Jana Olszewskiego, w końcu tłumaczem przysięgłym. Zmarła po długiej chorobie, przeniesiona do szpitala kowidowego. Zostawiła kochającego męża Antoniego Szabunio (byłego prezesa SW), syna Juliana i wnuczka Gabriela, dalszą rodzinę, a także grono przyjaciół. Życie będzie w naszej pamięci. Nabożeństwo żałobne za duszę Zofii Krassowskiej zostanie odprawione 16 marca 2021 roku (wtorek) o godzinie 12.00 w kościele św. Karola Boromeusza na Starych Powązkach, po nim nastąpi odprowadzenie do grobu rodzinnego na miejscowy cmentarz.

Zula. Sylwester w Jaskini Miętusiej, 1971.

Maj 1971, Pod Wiercią: Ewa Trzetrzevińska, Zofia Krassowska (w środku), Marek Sygowski, Janusz Rzepecki.